

Sygn. akt IV P 47/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2020r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Ławnicy U. D. A. M.

Protokolant st.sekr. sąd. Barbara Małecka

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2020r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **B. G.**

przeciwko **Miejsko-Gminnemu Ośrodkowi Pomocy (...) w B.**

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

1. Wypowiedzenie umowy o pracę dokonane przez pozwanego **Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy (...) w B.** wobec powódki **B. G.** oświadczeniem z dnia 29 maja 2020r. uznaje za bezskuteczne.
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 4320,00 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.
3. Wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

U. D. B. A. M.

Sygn. akt IV P 47/20

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 czerwca 2020r. powódka **B. G.** wnosila o uznanie za bezskuteczne dokonanego wobec niej wypowiedzenia umowy o pracę oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podnosiła, że łączyła ją z pozwanym pracodawcą umowa o pracę na czas nieokreślony. W dniu 29 maja 2020r. otrzymała powódka wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia. W wypowiedzeniu pracodawca podał szereg przyczyn, z którymi powódka nie zgadza się. Szeroko odniosła się do każdej z nich podając na koniec, że wypowiedzenie wręczone jej zostało w czasie kiedy to objęta była ochroną przedemerytalną.

W odpowiedzi na pozew pozwany pracodawca – **Miejski Gminny Ośrodek Pomocy (...) w B.** - uznał w całości pozew i wniósł aby nie obciążać go kosztami postępowania. Pozwany przyznał, że zgodnie z brzmieniem art.39 kp powódka pozostawała w dacie wręczenia wypowiedzenia w okresie ochronnym do dnia 1 czerwca 2021r. tego bowiem dnia nabywałaby prawo do emerytury.

Podał nadto pozwany, że w wyniku dynamicznych zmian wprowadzonych w ostatnim czasie w systemie emerytalnym, doszło do przeoczenia przez pozwanego okoliczności dotyczącej pozostawania przez powódkę w okresie ochronnym. Jako podstawę do nie obciążania pozwanego kosztami, wskazał art.101kpc.

Sąd zważył, co następuje;

Wobec uznania żądania w całości przez pozwanego Sąd w dniu 27 sierpnia 2020r. wydał wyrok, w którym uznał za bezskuteczne wypowiedzenie dokonane wobec powódki przez pozwanego. Jednocześnie jednak, na podstawie art.98§1kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki koszty procesu, na które składają się – opłata od pozwu w wysokości 4320,00 zł oraz kwota 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Tym samym Sąd nie podzielił poglądu pozwanego, iż fakt dokonywanych ostatnio zmian legislacyjnych w zakresie uprawnień emerytalnych daje podstawę do stosowania regulacji z art.102 kpc, zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W ocenie Sądu nie zachodzą w sprawie żadne szczególne okoliczności o których tu mowa. Częstotliwość bowiem zmian legislacyjnych w zakresie uprawnień emerytalnych lub jakichkolwiek innych nie uwalnia pozwanego od obowiązku rzetelnego przestrzegania tych regulacji a z pewnością obowiązek ten istnieje w sytuacji gdy pracodawca zamierza doprowadzić do rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem.

Sąd jest nadto zdania, że nie ma w sprawie zastosowania regulacja z art.101 kpc. Zgodnie z nim zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. Obie te przesłanki muszą zaistnieć łącznie – pozwany nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności żądanie pozwu. O ile żądanie powódki pozwany uznał w odpowiedzi na pozew , o tyle z pewnością dał powód do wytoczenia sprawy.

Co więcej, konstrukcja tego przepisu mówi o przyznaniu kosztów pozwanemu, nie o jego zwolnieniu z nich. Pozwany nie wnosił o zasądzenie kosztów procesu na jego rzecz. Wnosił tylko aby nie obciążać go kosztami zastępstwa na rzecz strony przeciwnej. Odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami możliwe jest tylko przy zaistnieniu przesłanek z art.102 kpc, ale o tym mowa była już wyżej.

Wobec powyższego orzeczono jak w wyroku.